

عنوان مقاله:

شناسایی ظرفیت مناطق نه گانه آمایش سرزمین ایران در حوزه اقتصاد دانش بنیان

محل انتشار:

فصلنامه سیاست های مالی و اقتصادی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

محمد غفاری فرد - ahlul bayt un

مرتضی کاظمی - ahlul bayt un

خلاصه مقاله:

جهان به سرعت از اقتصاد منبع پایه فاصله گرفته و در جهت توسعه اقتصاد دانش بنیان حرکت میکند. با توجه به اینکه محور اصلی اقتصاد دانش بنیان استفاده مطلوب از سرمایه انسانی همراه با ارتقای مهارت ان ها است. بررسی این موضوع با مباحث کلیدی مهم دیگری چون نقش مشوق های اقتصادی و انگیزشی، زیرساخت های فناوری اطلاعات و ارتباطات مرتبط است. از طرف دیگر پژوهش ها نشان می دهد کشورهایی که در این حوزه موفق درخشیدند استفاده از ظرفیت های منطقه ای را در دستور کار قرار داده و به خاطر ظرفیت سازی منطقه ای سیاستهای تراکم زدایی را در دستور کار خود قرار داده اند. بنابراین تمرکز مقاله حاضر بر رتبه بندی مناطق نه گانه آمایش سرزمین ایران و شناسایی شاخص های این حوزه با استفاده از روش ترکیبی تحلیل سلسله مراتبی-تاپسیس میباشد. نتایج نشان میدهد که منطقه 6 آمایش سرزمین ایران که متشکل از استان های تهران، قم و البرز می باشد، از لحاظ اقتصاد دانش بنیان در رتبه اول و منطقه 8 آمایش که متشکل از استان های یزد، کرمان، سیستان و بلوچستان و هرمزگان می باشد، در رتبه آخر و نهم قرار دارند. بنابراین سیاستگذاران توسعه منطقه ای جهت ارتقای شاخص های دانش بنیان در مناطق کمتر توسعه یافته می بایست جهت ارتقای دوره های تحصیلات تکمیلی، ایجاد و توسعه مراکز علمی و شرکت های دانش بنیان در این مناطق گام های اساسی بردارند.

کلمات کلیدی:

Knowledge Based Economy, Land Management, Hierarchical Analysis, TOPSIS, اقتصاد دانش بنیان, آمایش سرزمین,

تحلیل سلسله مراتبی, تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2022175>

